

Дете

Лястовичко мила, ти
де през зимата летѣ,
отъ шеметни висоти
де пѣснички волни пѣ?

Лястовичка

Бѣхъ, детенце мило, азъ
пакъ посрѣдъ зеленини,
съ пѣсень ида въ тоя часъ
чакъ отъ топлитѣ страни.

Дете

Лястовичко, товятъ гласъ
пакъ като преди ехти.
Радвашъ ли се, че при насъ
се завръщашъ волно ти?

Лястовичка

Тукъ родихъ се — въ тоя край.
Тамъ, въ далечнитѣ страни,
азъ възпѣвахъ тоя рай
съ моитѣ хубави пѣсни!

Симеонъ Мариновъ

ПЧЕЛИЦА

Отъ зори съмъ още будна
и съ разперени крилца,
азъ се втурвамъ да събирамъ
медъ за васъ, за васъ деца.
Тамъ цвѣтенцата приветни
канятъ ме съ любезень гласъ.

— Заповѣдай тукъ, пчелице,
тукъ при насъ о, тукъ при насъ!
И азъ тукъ съмъ, и азъ тамъ съмъ
съсъ разперени крилца,
и съсъ пѣсни азъ събирамъ
медъ за васъ, за васъ, деца!

Д. Антонова